

MARS 2019

VAKTTÅRNET

FORKYNNER AV JEHOVAS RIKE

STUDIEARTIKLENE FOR
6. MAI-2. JUNI 2019

SANG 52

Kristen innvielse

INTRODUKSJON

Den viktigste avgjørelsen du noen gang kommer til å ta, er om du skal bli døpt eller ikke. Hvorfor er den avgjørelsen så viktig? Denne artikkelen vil svare på dette spørsmålet. Den vil også hjelpe dem som tenker på å bli døpt, til å overvinne utfordringer som kanskje holder dem tilbake.

Er det noe som hindrer meg i å bli døpt?

«Filip og hoffmannen gikk ned i vannet, og Filip døpte ham.» – APG 8:38.

HVEM synes du bør bestemme hva som er rett og galt? Da Adam og Eva spiste av frukten på treet til kunnskap om godt og ondt, sendte de ut et tydelig budskap: De hadde ikke tillit til Jehova og hans normer. De ville selv bestemme hva som var godt og ondt. (1. Mos 3:22) Men tenk på hva de mistet. De mistet sitt vennskap med Jehova. De mistet også muligheten til å leve evig, og de overførte synd og død til barna sine. (Rom 5:12) Adam og Evas valg fikk sørgelige følger.

² Tenk på forskjellen mellom den måten Adam og Eva oppførte seg på, og den måten en etiopisk hoffmann reagerte på da Filip forkynte for ham. Hoffmannen var så takknemlig for det Jehova og Jesus hadde gjort for ham, at han ikke nølte med å bli døpt. (Apg 8:34–38) Når vi innvier oss til Gud og i likhet med hoffmannen blir døpt, sender vi ut et klart budskap. Vi viser at vi er takknemlige for det Jehova og Jesus har gjort for oss. Vi viser også at vi har tillit til Jehova og mener at det er han som bør avgjøre hva som er rett og galt.

³ Når vi tjener Jehova, får vi store velsignelser! Vi får mulighet til å oppnå alt det som Adam og Eva mistet, deriblant muligheten til å leve evig. Og fordi vi tror på Jesus Kristus, tilgir Jehova oss våre feil og gir oss en

1. Hva mistet Adam og Eva, og hva førte det til?

2, 3. (a) Hvordan reagerte den etiopiske hoffmannen da Filip forkynte for ham? (b) Hvordan blir vi velsignet når vi blir døpte tjenere for Jehova, og hvilke spørsmål skal vi se på?

ren samvittighet. (Matt 20:28; Apg 10: 43) Vi blir også en del av Jehovas familie av tjenere som er godkjent av ham, og som har en fantastisk framtid foran seg. (Joh 10:14–16; Rom 8:20, 21) Men til tross for disse åpenbare fordelene nøler noen som er blitt kjent med Jehova, med å gjøre som den etiopiske hoffmannen. Hva kan det være som hindrer dem i å bli døpt? Og hvordan kan de overvinne disse utfordringene?

HVA SOM HINDRER NOEN I Å BLI DØPT

4 Litens selvtillit. En ung mann som heter Avery, har foreldre som er Jehovas vitner. Faren hans er kjent som en omsorgsfull far og en dyktig eldste. Men Avery nølte med å bli døpt. Hvorfor? Han sier: «Jeg trodde ikke jeg kunne klare å bli like flink som faren min.» Han trodde heller ikke at han ville klare å ta hånd om ansvarsoppgaver han kunne komme til å få senere. «Jeg var redd jeg skulle bli spurt om å be offentlige bønner, holde taler eller lede en gruppe i felttjenesten», sier han.

5 Hannah på 18 år hadde svært lav selvfølelse. Hun var oppdratt av foreldre som tjente Jehova, men fordi hun hadde så dårlig selvbilde, tvilte hun på at hun kunne klare å leve etter Jehovas normer. Noen ganger slet hun så mye med vonde følelser at hun med vilje skadet seg selv, noe som bare gjorde ting verre. Hun sier: «Jeg fortalte aldri noen om hva jeg gjorde, ikke engang foreldrene mine, og jeg tenkte at Jehova aldri ville godta meg på grunn av det jeg gjorde mot meg selv.»

4, 5. Hvilke utfordringer sto Avery og Hannah overfor?

6 Påvirkning fra venner. Vanessa, som er 22, sier: «Jeg hadde en veldig god venninne som jeg hadde kjent i nesten 10 år.» Men denne venninnen støttet ikke Vanessas mål om å bli døpt. Det såret Vanessa. «Jeg synes det er vanskelig å få venner», sier hun, «og jeg var redd for at hvis jeg gjorde slutt på vennskapet med henne, ville jeg aldri få en så god venninne igjen.»

7 Redd for å feile. Makayla var fem år da broren hennes ble ekskludert. I oppveksten så hun hvor hardt det gikk inn på foreldrene at han oppførte seg som han gjorde. Hun sier: «Jeg var redd for at hvis jeg ble døpt og gjorde en feil, kunne jeg bli ekskludert og bli årsak til at foreldrene mine fikk enda en sorg.»

6. Hva holdt Vanessa tilbake fra å bli døpt?

7. Hva var Makayla redd for, og hvorfor?

Da den etiopiske hoffmannen hadde fått tro på Jesus, ønsket han å bli døpt så snart som mulig (Se avsnittene 2 og 3)

Utfordringer som noen
står overfor før de
velger å bli døpt
(Se avsnittene 4–8)

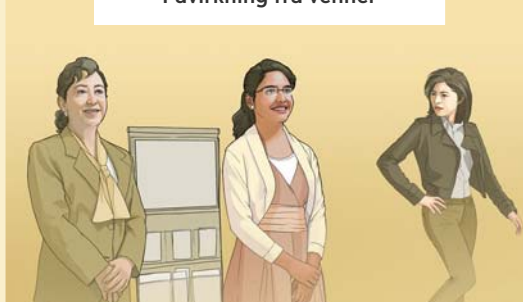
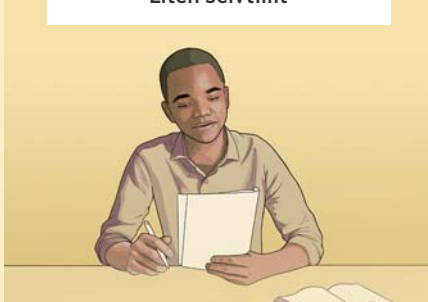

Liten selvtillit

Påvirkning fra venner

Hvordan man kan
overvinne disse
utfordringene
(Se avsnittene 9–16)

8 Redd for motstand. En ung mann som heter Miles, har en far og en stemor som tjener Jehova, men moren hans gjør ikke det. «Jeg bodde hos moren min i 18 år», sier Miles, «og jeg var redd for å fortelle henne at jeg ønsket å bli døpt. Jeg hadde sett hvordan hun reagerte da faren min ble et Jehovas vitne. Jeg var redd for at hun skulle skape vanskeligheter for meg.»

HVORDAN KAN DU OVERVINNE UTFORDRINGENE?

9 Grunnen til at Adam og Eva valgte å ikke tjene Jehova, var at de ikke hadde utviklet sterk kjærlighet til ham. Jehova lot dem likevel leve lenge nok til å sette barn til verden og lot dem selv få bestemme hvordan de ville oppdra dem. Konsekvensene av at Adam og Eva valgte å være uavhengige av Jehova, viste snart hvor ufornuftig det valget var. Den

eldste sønnen deres drepte sin uskyldige bror, og med tiden ble vold og egoisme det som preget menneskene. (1. Mos 4:8; 6:11–13) Men Jehova visste hvordan han skulle redde alle dem av Adam og Evas etterkommere som ønsket å tjene ham. (Joh 6:38–40, 57, 58) Etter hvert som du lærer mer om hvor tålmodig og kjærlig Jehova er, vil din kjærlighet til ham sannsynligvis vokse. Du vil ønske å følge en annen kurs enn den Adam og Eva valgte, og innvie deg til Jehova.

10 Fortsett å lære om Jehova. Jo mer du lærer om Jehova, jo tryggere vil du bli på at du kan klare å tjene ham trofast. Avery, som er omtalt tidligere, sier: «Jeg fikk større selvtillit av å lese om og tenke grundig over det løftet som står i **Salme 19:7.**» (Les.) Da Avery erfarte hvordan Jehova oppfylte dette løftet, ble han enda mer glad i ham. Kjærlighet til Jehova hjelper oss ikke bare til å få større selvtillit og bli tryggere på

8. Hva var Miles redd for?

9. Hva vil sannsynligvis skje når du lærer hvor kjærlig og tålmodig Jehova er?

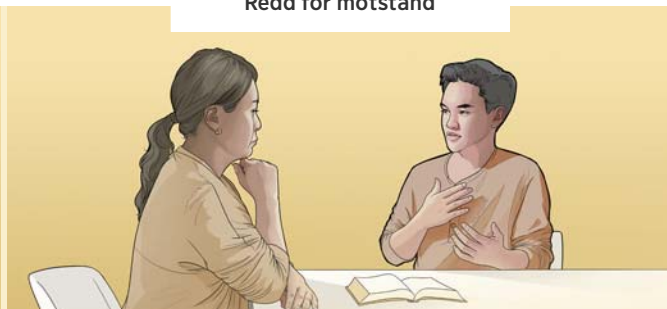
10. Hvordan kan det å tenke grundig over det som står i Salme 19:7, hjelpe deg til å tjene Jehova?

Redd for å feile

Redd for motstand

at vi kan klare å tjene Jehova trofast, men også til å fokusere på Jehova og det han ønsker av oss. Hannah sier: «Ved å lese og studere Bibelen ble jeg klar over at når jeg skadet meg selv, såret jeg Jehova også.» (1. Pet 5:7) Hannah begynte å «gjøre det Guds ord sier». (Jak 1:22) Hva førte det til? Hun forteller: «Da jeg så hvordan det var bra for meg å være lydige mot Jehova, fikk jeg sterkere kjærlighet til ham. Nå er jeg sikker på at Jehova alltid vil lede meg når jeg trenger hans hjelp.» Hannah klarte å overvinne trangten til å skade seg selv. Hun innviet seg til Jehova og ble døpt.

11 Vær fornuftig når du velger venner. Vanessa skjønte etter hvert at venninnen hennes holdt henne tilbake fra å tjene Jehova. Så hun sluttet å være sammen med henne. Men hun gjorde også noe mer. Hun anstrengte seg for å skaffe seg nye venner, i menigheten. Hun sier at det var til hjelp for henne å tenke

11. Hva gjorde Vanessa for å få bra venner, og hva kan vi lære av det?

på Noah og familien hans. «De var omgitt av folk som ikke elsket Jehova», sier hun, «men de hadde god omgang, for de var sammen med hverandre.» Etter at Vanessa ble døpt, ble hun pioner. Nå sier hun: «Dette har hjulpet meg til å få bra venner både i min egen menighet og i andre menigheter.» Du kan også få bra venner ved å engasjere deg så mye du kan, i det arbeidet Jehova har gitt oss. – Matt 24:14.

12 Ha et balansert syn på frykt. Noen former for frykt er bra for oss. Vi bør for eksempel ha en sunn frykt for å gjøre noe Jehova ikke liker. (Sal 111:10, fotn.) Hvis Adam og Eva hadde utviklet en slik frykt, hadde de ikke gjort opprør mot Jehova. Men de gjorde opprør. Etter at de hadde gjort det, ble deres «øyne åpnet» i den forstand at de fullt ut forsto at de var syndere. Det eneste de kunne overføre til sine etterkommere, var synd og død. Ettersom de nå kunne

12. Hva slags frykt manglet Adam og Eva, og hva førte det til?

Vi kan vise at vi er takknemlige for det Gud har gjort for oss
(Se avsnitt 17)

se, eller forstå, at de var i en syndig tilstand, skammet de seg over å være nakne og dekket seg til. – 1. Mos 3:7, 21.

¹³ Vi bør altså ha en sunn frykt for å såre Jehova. Hva så med frykt for døden? Vi har arvet synd og død, men vi trenger ikke å ha en ekstrem frykt for døden. Jehova har gjort det mulig for oss å få evig liv. Hvis vi har begått en synd, men angrer oppriktig, vil Jehova tilgi oss. Han vil tilgi oss på grunnlag av vår tro på hans Sønns gjenløsningsoffer. En av de viktigste måtene vi viser tro på, er å innvie livet vårt til Gud og bli døpt. – **Les 1. Peter 3:21.**

¹⁴ Vi har mange grunner til å elske Jehova. Det er han som gir oss de gode tingene vi gleder oss over hver dag, og i tillegg lærer han oss sannheten om seg selv og sine hensikter. (Joh 8:31, 32) Han har gitt oss den kristne menighet for

at den skal lede og støtte oss. Han hjelper oss med de problemene vi har nå, og han gir oss håp om å få leve evig under fullkomne forhold i framtiden. (Sal 68:19; Åp 21:3, 4) Når vi reflekterer over hvor mye Jehova allerede har gjort for å vise at han elsker oss, er det naturlig at vi blir glad i ham. Og når vi elsker Jehova, får vi et balansert syn på frykt. Vi er redde for å såre Ham vi er blitt så glad i.

¹⁵ Makayla, som er nevnt tidligere, overvant sin frykt for å feile da hun forsto hvor tilgivende Jehova er. «Jeg innså at vi alle er ufullkomne og kommer til å gjøre feil», sier hun. «Men jeg forsto også at Jehova elsker oss og vil tilgi oss på grunnlag av gjenløsningen.» Hennes kjærlighet til Jehova motiverte henne til å innvie seg til ham og bli døpt.

¹⁶ Miles, som var redd for at moren hans skulle skape vanskeligheter for ham når hun fikk vite at han hadde bestemt seg for å bli døpt, ba kretstilsynsmannen om råd. «Han hadde også vokst opp i en familie der bare den ene av foreldrene tjente Jehova», forteller Miles. «Han hjalp meg til å tenke over hva jeg kunne si for å overbevise moren min om at det å bli døpt var noe jeg ville selv, og at faren min ikke pushet meg til det.» Moren til Miles ble ikke blid. Det endte med at han måtte flytte ut, men han sto ved det han hadde bestemt seg for. «Det gjorde dypt inntrykk på meg å lære om alt det gode Jehova har gjort for meg», sier han. «Da jeg tenkte grundig over Jesu gjenløsningsoffer, gikk det opp for

13, 14. (a) Hvorfor trenger vi ikke å ha en ekstrem frykt for å dø, ut fra det som står i 1. Peter 3:21? (b) Hvilke grunner har vi til å elske Jehova?

15. Hvordan overvant Makayla sin frykt for å feile?

16. Hva hjalp Miles til å overvinne sin frykt for motstand?

meg hvor høyt Jehova elsker meg. Det motiverte meg til å innvie meg til ham og bli døpt.»

STÅ VED DET DU HAR BESTEMT DEG FOR

¹⁷ Da Eva spiste av den forbudte frukten i Edens hage, vendte hun ryggen til sin Far. Da Adam gjorde som henne, viste han grov mangel på takknemlighet for alt det gode Jehova hadde gjort for ham. Vi har alle mulighet til å vise at vi ønsker å ta et helt annet valg enn det Adam og Eva tok. Ved å bli døpt viser vi Jehova at vi mener at det er han som har myndighet til å fastsette normen for hva som er rett, og hva som er galt. Vi viser at vi elsker vår Far og stoler på ham.

¹⁸ Den utfordringen vi har etter dåpen, er å hver dag leve etter Jehovas normer, ikke våre egne. Millioner av mennesker lever på den måten. Du kan være som dem hvis du fortsetter å øke din forståelse av Guds Ord, Bibelen, kommer regelmessig på møtene sammen med dine brødre og søstre og ivrig forteller andre om det du har lært om din kjærlige Far. (Hebr 10:24, 25) Når du skal ta avgjørel-

17. Hva har vi mulighet til?

18. Hvordan kan du klare å tjene Jehova trofast?

ser, så hør på de rådene Jehova gir deg gjennom sitt Ord og sin organisasjon. (Jes 30:21) Da vil det du gjør, lykkes. – Ordsp 16:3, 20.

¹⁹ Når du fortsetter å tenke over hvor bra det er for deg å følge Jehovas veiledning, vil du bli mer og mer glad i ham og hans normer. Da vil ingenting av det Satan tilbyr deg, kunne lokke deg bort fra å tjene Jehova. Se deg selv tusen år fram i tid. Du vil se tilbake på det valget du tok om å bli døpt, som det beste valget du noen gang har tatt!

19. Hva bør du fortsette å tenke over, og hvorfor?

BILDEBESKRIVELSER Sidene 4 og 5: Liten selv-tillit: En ung mann er nervøs for å kommentere, så han tar sitt personlige studium mer alvorlig.

Påvirkning fra venner: Et ungt vitne som er sammen med en venninne som ikke er et vitne, blir flau da hun ser noen forkynnere. Hun lærer seg å være stolt av å være et vitne. **Redd for å feile:** En ung jente som opplever at broren hennes blir ekskludert og flytter hjemmefra, er redd for at hun også skal komme til å feile. Men hun styrker sitt forhold til Jehova og blir døpt. **Redd for motstand:** En gutt er nervøs for å be mens moren hans, som ikke er et vitne, ser på. Senere forklarer han henne modig hva han tror på.

HVA SVARER DU?

■ Hvilke velsignelser får vi når vi blir døpt?

■ Hvilke utfordringer står noen overfor?

■ Hva vil hjelpe oss til å klare å tjene Jehova trofast?

SANG 89

Lytt og vær lydig

INTRODUKSJON

Da Jesus var på jorden, skjedde det ved tre anledninger at Jehova talte fra himmelen. I et av disse tilfellene oppfordret Jehova Jesu disipler til å høre på hans Sønn. I dag snakker Jehova til oss gjennom sitt skrevne Ord, som innbefatter Jesu lære, og gjennom sin organisasjon. Denne artikkelen drøfter hvordan vi kan dra nytte av det Jehova og Jesus sier.

Lytt til Jehovas røst

«Dette er min Sønn ... Hør på ham!» – MATT 17:5.

JEHOVA elsker å kommunisere med oss. I fortiden brukte han profeter, engler og sin Sønn, Kristus Jesus, til å overbringe sine tanker til menneskene. (Am 3:7; Gal 3:19; Åp 1:1) I dag kommuniserer han med oss gjennom sitt Ord, Bibelen. Han har gitt oss Bibelen for at vi skal kunne lære hvordan han tenker, og forstå hans måte å gjøre tingene på.

² Da Jesus var på jorden, talte Jehova fra himmelen ved tre anledninger. Vi skal nå se på hva Jehova sa ved de anledningene, hva vi kan lære av det, og hvordan vi kan dra nytte av det.

«DU ER MIN SØNN, SOM JEG ELSKER»

³ I **Markus 1:9–11** står det om den første gangen Jehova talte fra himmelen. **(Les.)** Han sa: «Du er min Sønn, som jeg elsker. Jeg har godkjent deg.» Tenk som det må ha varmet Jesus å høre sin Fars røst og høre hvordan han ga uttrykk for sin kjærlighet og tillit til ham! Det Jehova sa, bekreftet tre viktige fakta om Jesus. For det første: Jesus er hans Sønn. For det andre: Jehova elsker sin Sønn. Og for det tredje: Jehova har godkjent sin Sønn. La oss se nærmere på disse tre faktaene.

⁴ «**Du er min Sønn.**» Med disse ordene antydte Jehova

1, 2. (a) Hvordan har Jehova kommunisert med menneskene? (b) Hva skal vi se på i denne artikkelen?

3. Hva sa Jehova da Jesus ble døpt, ifølge Markus 1:9–11, og hvilke viktige fakta bekreftet han dermed?

4. Hvilket nytt forhold til Gud kom Jesus i da han ble døpt?

at hans kjære Sønn, Jesus, hadde kommet i et nytt forhold til ham. Da Jesus var i himmelen, var han en åndesønn av Gud. Men da han ble døpt, ble han salvet med hellig ånd. Ved den anledningen indikerte Gud at Jesus som hans salvede Sønn nå hadde håp om å vende tilbake til himmelen for å bli Guds utnevnte Konge og Øversteprest. (Luk 1:31–33; Hebr 1:8, 9; 2:17) Så da Jesus ble døpt, hadde hans Far god grunn til å si: «Du er min Sønn.» – Luk 3:22.

⁵ «**Som jeg elsker.**» Jehovas eksempel når det gjelder å gi uttrykk for kjærlighet og godkjennelse, minner oss om at vi bør se etter anledninger til å oppmuntre andre. (Joh 5:20) Det gjør oss godt når noen vi bryr oss om, viser at de er glad i

5. Hvordan kan vi etterligne Jehova når det gjelder å vise kjærlighet og gi oppmuntring?

oss, og roser oss for det gode vi gjør. Familien vår og våre brødre og søstre i menigheten trenger også å få oppmuntring og bli vist kjærlighet. Når vi roser andre, styrker vi troen deres og hjelper dem til å tjene Jehova lojalt. Det er spesielt viktig at foreldre oppmuntrer barna sine. Når foreldre gir barna sine oppriktig ros og viser at de er glad i dem, hjelper de barna til å trives.

⁶ «**Jeg har godkjent deg.**» Disse ordene viser at Jehova var helt sikker på at Jesus trofast ville gjøre sin Fars vilje. Når Jehova har så stor tillit til sin Sønn, kan naturligvis også vi være helt sikre på at Jesus trofast vil oppfylle alle Jehovas løfter. (2. Kor 1:20) Når vi tenker over Jesu eksempel, blir vi enda mer bestemt på å lære av ham og etterligne

6. Hvorfor kan vi ha tillit til Jesus Kristus?

Det gjør oss godt å få
ros og oppmuntring
(Se avsnitt 5)

ham. Jehova har også tillit til at hans tjenere, som gruppe betraktet, vil fortsette å lære av hans Sønn. – 1. Pet 2:21.

«HØR PÅ HAM!»

7 Les Matteus 17:1–5. Den neste gangen Jehova talte fra himmelen, var da Jesus ble «forvandlet». Jesus hadde tatt med seg Peter, Jakob og Johannes opp på et høyt fjell. Mens de var der, fikk de et helt spesielt syn. Jesu ansikt skinte som solen, og klærne hans ble skinnende som lyset. To skikkelser, som representerte Moses og Elia, begynte å snakke med Jesus om at han snart skulle dø og bli oppreist. Selv om de tre apostlene hadde sovnet, var de helt våkne da de så dette spesielle synet. (Luk 9:29–32) Så kom det en lysende sky og dekket dem, og de hørte en røst fra skyen – Guds røst! Akkurat som ved Jesu dåp ga Jehova nå uttrykk for at han godkjente og elsket sin Sønn. Han sa: «Dette er min Sønn, som jeg elsker og har godkjent.» Men denne gangen la han til: «Hør på ham!»

8 Synet ga et forhåndsglimt av Jesu herlighet og makt som Konge i Guds rike. Det virket utvilsomt oppmuntrende og styrkende på Jesus, som snart skulle bli påført lidelser og en smertefull død. Synet styrket også disiplene. Det bygde opp troen deres og styrket dem med tanke på kommende trosprøver og det krevende arbeidet de skulle utføre i mange år framover. Omkring 30 år senere refererte Peter til synet av Jesu forvandling, noe som viser at han fortsatt

7. Ved hvilken anledning som er omtalt i Matteus 17:1–5, talte Jehova igjen fra himmelen, og hva sa han?

8. Hvilken virkning hadde synet på Jesus og disiplene?

hadde det levende i minnet. – 2. Pet 1:16–18.

9 «Hør på ham!» Jehova gjorde det klart at han vil at vi skal høre på hans Sønn og rette oss etter det han har sagt. Hva var det Jesus sa da han var på jorden? Han sa mye som det er verdt å høre på! For eksempel lærte han kjærlig disiplene hvordan de skulle forkynne det gode budskap, og han minnet dem gang på gang om at de måtte holde seg våkne. (Matt 24:42; 28:19, 20) Han oppfordret dem til å anstrenge seg kraftig, og han oppmuntret dem til ikke å gi opp. (Luk 13:24) Han understreket at hans disipler måtte elske hverandre, fortsette å være forent og holde hans bud. (Joh 15:10, 12, 13) Han ga dem virkelig nyttig og konkret veiledning. Denne veiledningen er like viktig og aktuell i dag som den gangen Jesus ga den.

10 Jesus sa: «Den som er på sannhetens side, hører på det jeg sier.» (Joh 18:37) Vi viser at vi hører på ham, når vi fortsetter «å bære over med hverandre og å tilgi hverandre villig». (Kol 3:13; Luk 17:3, 4) Vi viser også at vi hører på ham, når vi ivrig forkynner det gode budskap «i gunstige tider og i vanskelige tider». – 2. Tim 4:2.

11 Jesus sa: «Mine sauer hører min stemme.» (Joh 10:27) Hans disipler viser at de hører hans stemme, ved at de ikke bare lytter til ordene han sier, men også handler i samsvar med dem. De lar ikke «livets bekymringer» få dem til å miste fokus. (Luk 21:34) Selv når de har store utfordringer i livet, priorite-

9. Hvilken nyttig veiledning ga Jesus disiplene?

10, 11. Hvordan kan vi vise at vi hører på Jesus?

Tjenesten hjelper oss
til å holde fokus

(Se avsnitt 12)

rer de det å holde Jesu bud. Mange av våre brødre og søstre utholder alvorlige prøvelser, deriblant angrep fra motstandere, ekstrem fattigdom og naturkatastrofer. Til tross for alle vanskelighetene er de trofaste mot Jehova. Jesus forsikrer dem: «Den som elsker meg, det er den som har tatt imot mine bud, og som holder dem. Og den som elsker meg, vil bli elsket av min Far.» – Joh 14:21.

¹² Noe annet vi kan gjøre for å vise at vi hører på Jesus, er å samarbeide med dem han har utnevnt til å ta ledelsen blant oss. (Hebr 13:7, 17) Guds organisasjon har gjort mange justeringer i de senere årene. Vi har for eksempel fått nye verktøy og metoder vi kan bruke i tjenesten, et nytt opplegg for midtukemøtet og nye retningslinjer for bygging, renovering og vedlikehold av Rikets saler. Så takknemlige vi er for den kjærlige og gjennomtenkte måten vi blir ledet på! Vi kan være sikre på at når vi går inn for å følge organisasjonens retningslinjer, vil Jehova velsigne oss for det.

12. På hvilken annen måte kan vi vise at vi hører på Jesus?

¹³ Det er bra for oss å høre på alt det Jesus lærte disiplene. Han lovte at det han lærte dem, ville styrke dem. Han sa: «Dere skal få ny styrke. For mitt åk er skånsomt, og min byrde er lett.» (Matt 11:28–30) Guds Ord, som innbefatter de fire evangelieberetningene om Jesu liv og tjeneste, gir oss åndelig styrke og gjør oss vise. (Sal 19:7; 23:3) Jesus sa: «Lykkelige er de som hører Guds ord og følger det!» – Luk 11:28.

‘JEG VIL HERLIGGJØRE MITT NAVN’

¹⁴ **Les Johannes 12:27, 28.** Johannes’ evangelium forteller om den tredje gangen Jehova talte fra himmelen. Noen få dager før sin død var Jesus i Jerusalem for å feire sin siste påske. «Nå er jeg urolig», sa han. Så ba han: «Far, herliggjør ditt navn.» Hans Far svarte fra himmelen: «Jeg har herliggjort det og vil herliggjøre det igjen.»

¹⁵ Jesus var urolig på grunn av det

13. Hvorfor er det bra for oss å høre på Jesus?

14, 15. (a) Hva forteller Johannes 12:27, 28 om den tredje gangen Jehova talte fra himmelen? (b) Hvorfor må Jehovas ord ha vært trøstende og styrkende for Jesus?

Jehova vil herliggjøre sitt navn og utfri sitt folk
(Se avsnitt 16)

store ansvaret han hadde når det gjaldt å forbli trofast mot Jehova. Jesus var klar over at han ville bli utsatt for brutal pisking og lide en grusom død. (Matt 26: 38) Mer enn noe annet ønsket Jesus å herliggjøre sin Fars navn. Han var anklaget for blasfemi, og han var bekymret for at hans død skulle føre vanære over Gud. Så beroligende Jehovas ord må ha vært for Jesus! Han kunne være sikker på at Jehovas navn ville bli herliggjort. Hans Fars ord må ha vært til stor trøst for ham og ha styrket ham med hensyn til det som lå foran ham. Av dem som var til stede ved denne anledningen, var det kanskje bare Jesus som forsto hva hans

Far sa. Men Jehova sørget for at Hans ord ble skrevet ned, slik at vi alle kan lese dem. – Joh 12:29, 30.

¹⁶ Kanskje vi i likhet med Jesus er bekymret over den vanære som blir ført over Jehovas navn. Kanskje vi blir urettferdig behandlet, slik Jesus ble. Eller kanskje vi er urolige på grunn av falske rykter som motstandere sprer om oss. Vi tenker kanskje på den vanære som disse ryktene fører over Jehovas navn og hans organisasjon. I slike tilfeller kan vi finne stor trøst i det Jehova sa til Jesus. Vi trenger ikke å være overdrevent be-

16. Hvorfor er vi kanskje noen ganger bekymret over den vanære som blir ført over Guds navn?

kymret. Vi kan være sikre på at «Guds fred, som overgår all forstand, skal beskytte [vårt] hjerte og sinn ved Kristus Jesus». (Fil 4:6, 7) Jehova vil herliggjøre sitt navn. Ved hjelp av Riket skal han rette opp igjen all den skade som Satan og denne verden påfører Hans trofaste tjenere. – Sal 94:22, 23; Jes 65:17.

LYTT TIL JEHOVAS RØST I DAG

¹⁷ Jehova snakker også til oss som lever nå. **(Les Jesaja 30:21.)** Vi hører riktignok ikke noen røst fra himmelen. Men han har gitt oss sitt skrevne Ord, Bibelen, hvor han underviser og veileder oss. Og Jehovas ånd får «den trofaste og kloke forvalter» til å fortsette å gi hans tjenere åndelig mat. (Luk 12:42) For en overflod av mat vi får i form av trykte publikasjoner, nettartikler, videoer og lydinnspillinger!

¹⁸ La oss huske på de ordene som

17. Hvordan snakker Jehova til oss i dag, i tråd med Jesaja 30:21?

18. Hvordan styrker Jehovas ord troen din og gir deg mot?

Jehova talte fra himmelen da hans Sønn var på jorden. Måtte Jehovas egne ord, som er nedskrevet i Bibelen, gi oss tillit til at han har alt under kontroll, og at han skal rette opp all den skade som Satan og hans onde verden har påført oss. Og måtte vi være fast bestemt på å lytte oppmerksomt til Jehovas røst. Hvis vi gjør det, vil vi klare å utholde hvilke som helst problemer vi står overfor nå, og alle vanskeligheter som måtte komme. Bibelen lover at når vi med utholdenhet gjør Guds vilje, vil vi «få del i oppfyllelsen av løftet». – Hebr 10:36.

BILDEBESKRIVELSER Side 9: En eldste ser at en menighetstjener hjelper til med å vedlikeholde Rikets sal og tjener i litteraturdisken. Han gir ham varm ros. **Side 11:** Et ektepar i Sierra Leone gir en fisker en møteinvitasjon. **Side 12:** Noen vitner i et land hvor arbeidet vårt er underlagt restriksjoner, har et møte i et privat hjem. De er uformelt kledd for ikke å tiltrekke seg oppmerksomhet.

FORKLAR HVA DU HAR LÆRT AV JEHOVAS ORD I ...

■ Markus 1:11

■ Matteus 17:5

■ Johannes 12:28

SANG 90

La oss oppmuntre
hverandre

INTRODUKSJON

Jehova og Jesus har omtanke for andres følelser. I denne artikkelen skal vi se på hva vi kan lære av deres eksempel. Vi skal også drøfte hvorfor vi trenger å vise samfølelse, og hvordan vi kan gjøre det.

Vis omtanke for andres følelser

«Til dere alle: ... vis samfølelse.» – 1. PET 3:8.

VI LIKER å være sammen med mennesker som bryr seg om hvordan vi har det, og hva vi føler. De prøver å sette seg i vårt sted, å forstå hva vi tenker og føler. De skjønner hva vi har behov for, og tilbyr seg å hjelpe oss – noen ganger til og med før vi ber om det. Vi setter pris på mennesker som viser at de har samfølelse¹ med oss. – **Les 1. Peter 3:8.**

² Som kristne ønsker vi alle å vise samfølelse, eller empati. Men realistisk sett trenger vi kanskje å jobbe med å bli flinkere til å gjøre det. Hvorfor? For det første fordi vi er ufullkomne. (Rom 3:23) Så vi må kjempe imot den medfødte tendensen til å tenke mest på oss selv. For det andre kan det være at det er vanskelig for oss å vise empati på grunn av oppdragelsen vår eller ting vi har opplevd. Og for det tredje kan det være at vi blir påvirket av holdningen til mennesker rundt oss. Nå i de siste dager er det mange som ikke tar hensyn til andres følelser, men som er egoistiske. (2. Tim 3:1, 2) Hva kan hjelpe oss til å overvinne disse utfordringene som gjør det vanskelig for oss å vise omtanke for andres følelser?

³ Vi kan bli flinkere til å vise samfølelse ved å etterligne Jehova Gud og hans Sønn, Jesus Kristus. Jehova er en

¹ **ORDFORKLARING:** Å vise **samfølelse** vil blant annet si å prøve å forstå hva andre føler, og å prøve å føle det samme selv. (Rom 12:15) I denne artikkelen blir ordet «samfølelse» brukt synonymt med «omtanke» og «empati».

1. Hvorfor liker vi å være sammen med mennesker som i tråd med 1. Peter 3:8 bryr seg om hvordan vi har det, og hva vi føler?
2. Hvorfor trenger vi kanskje å jobbe med å bli flinkere til å vise empati?
3. (a) Hvordan kan vi bli flinkere til å vise samfølelse? (b) Hva skal vi se på i denne artikkelen?

kjærlig Gud, og han er vårt beste eksempel når det gjelder å vise omtanke for andre. (1. Joh 4:8) Jesus etterlignet sin Fars personlighet på en fullkommen måte. (Joh 14:9) Da han var på jorden, viste han hvordan et menneske kan vise medfølelse. I denne artikkelen skal vi først se på hvordan Jehova og Jesus har vist omtanke for andres følelser. Så skal vi drøfte hvordan vi kan følge deres eksempel.

JEHOVAS EKSEMPEL

⁴ Bibelen viser at Jehova bryr seg om sine tjeneres følelser. Tenk for eksempel på hvordan han følte det når israelittene i gammel tid hadde det vanskelig. «Alltid når de hadde det vondt, hadde han det vondt», sier Guds Ord. (**Les Jesaja 63:7–9.**) Senere viste Jehova gjennom profeten Sakarja at han tar det personlig når hans folk blir dårlig behandlet. Jehova sa til sine tjenere: «Den som rører dere, rører ved pupillen i mitt øye.»

4. Hvordan viser Jesaja 63:7–9 at Jehova bryr seg om sine tjeneres følelser?

(Sak 2:8) For et sterkt bilde – Jehova har virkelig stor empati med sitt folk!

⁵ Jehova gjør mer enn bare å *føle med* sine tjenere når de har det vondt. Han *gjør noe* for å hjelpe dem. Da israelittene for eksempel var slaver i Egypt, forsto Jehova hvor vondt de hadde det, og det han følte for dem, gjorde at han ville hjelpe dem. Jehova sa til Moses: «Jeg har sett nøden hos mitt folk ..., og jeg har hørt deres rop om hjelp ... Jeg vet godt hvor vondt de har det. Jeg skal stige ned og befri dem fra egypterne.» (2. Mos 3:7, 8) Fordi Jehova hadde medfølelse med sitt folk, befridde han dem fra slaveriet. Og hvordan reagerte Jehova når israelittene i det lovte land ble angrepet av fiender i århundrene som fulgte? Han «syntes synd på dem når de stønnet på grunn av dem som undertrykte dem og behandlet dem dårlig». Igjen fikk Jehovas empati ham til å hjelpe sitt folk. Han sendte dommere for

5. Nevn et eksempel på at Jehova har gått til handling for å hjelpe sine tjenere når de har hatt det vondt.

Jehovas medfølelse fikk ham til å befri israelittene fra slaveriet i Egypt
(Se avsnitt 5)

å redde israelittene fra fiendene deres. – Dom 2:16, 18.

⁶ Jehova viser omtanke for sine tjeneres følelser også i tilfeller der de ikke tenker riktig. Ta for eksempel tilfellet med Jona. Gud sendte denne profeten til Ninive for at han skulle forkynne et domsbudskap for dem som bodde der. Da de angret, valgte Gud å spare dem. Men det likte ikke Jona. Han ble sint fordi profetien hans om at Ninive skulle bli ødelagt, ikke ble oppfylt. Men Jehova var tålmodig med Jona og hjalp ham til å tenke annerledes. (Jona 3:10 til 4:11) Etter hvert skjønnte Jona hva Jehova lærte ham, og han ble til og med brukt av Jehova til å skrive ned denne beretningen, slik at vi kan lære av den. – Rom 15:4.¹

⁷ Den måten Jehova behandler sitt folk på, forsikrer oss om at han har empati med sine tjenere. Han er klar over den smerte den enkelte føler. Ja, han «kjenner menneskets hjerte». (2. Krøn 6:30) Han forstår våre innerste tanker, våre dypeste følelser og våre begrensninger. Og 'han vil ikke la oss bli fristet ut over det vi kan tåle'. (1. Kor 10:13) Så trøstende denne forsikringen er!

JESU EKSEMPEL

⁸ Da Jesus var på jorden, hadde han dyp omtanke for andre. Det er minst

¹ Jehova har også vist omtanke for andre trofaste tjeneres sterke følelser. Ta for eksempel beretningene om Hanna (1. Sam 1:10–20), Elia (1. Kong 19:1–18) og Ebed-Melek (Jer 38:7–13; 39:15–18).

6. Nevn et tilfelle der Jehova viste at han brydde seg om følelsene til en som ikke tenkte riktig.

7. Hva viser den måten Jehova behandler sine tjenere på?

8–10. Hva må ha hjulpet Jesus til å føle omtanke for andre?

tre faktorer som må ha bidratt til det. For det første: ***Jesus reflekterte sin himmelske Fars personlighet på en fullkommen måte.*** I likhet med sin Far elsket Jesus mennesker. Selv om han gledet seg over alt han hadde hjulpet Jehova med å skape, var han «spesielt glad i menneskene». (Ordsp 8:31) Kjærlighet fikk Jesus til å bry seg om andres følelser.

⁹ For det andre: ***Jesus kunne lese hjerter.*** I likhet med Jehova kunne han vite hvilke motiver og følelser andre hadde. (Matt 9:4; Joh 13:10, 11) Så når han skjønnte at noen var dypt fortvilet, fikk hans omtanke ham til å trøste dem. – Jes 61:1, 2; Luk 4:17–21.

¹⁰ For det tredje: ***Jesus opplevde selv noen av de utfordringene folk rundt ham hadde.*** Det ser for eksempel ut til at han vokste opp i en fattig familie. Når han arbeidet sammen med sin adoptivfar, Josef, lærte han å jobbe hardt fysisk. (Matt 13:55; Mark 6:3) Det kan være at Josef døde en tid før Jesus begynte sin tjeneste. Så Jesus følte sannsynligvis smerten ved å miste en man er glad i. Og han visste hvordan det er å være i en familie der ikke alle har samme religiøse oppfatninger. (Joh 7:5) Disse og andre faktorer må ha hjulpet Jesus til å forstå vanlige menneskers utfordringer og følelser.

¹¹ Jesu omtanke for andre kom spesielt til uttrykk når han gjorde mirakler. Han gjorde ikke mirakler av ren og skjær pliktfølelse. Han «syntes inderlig synd på» dem som hadde det vondt og vanskelig. (Matt 20:29–34; Mark 1:40–42) Fo-

11. Spesielt når kom Jesu omtanke for andre til uttrykk? Forklar. (Se forsidebildet.)

restill deg for eksempel hvilke følelser han må ha hatt da han tok en mann som var døv, bort fra folkemengden og helbredet ham, eller da han ga den eneste sønnen til en enke livet tilbake. (Mark 7:32–35; Luk 7:12–15) Jesus hadde medfølelse med disse menneskene og ønsket å hjelpe dem.

¹² Jesus viste samfølelse med Marta og Maria. Da broren deres, Lasarus, var død, og Jesus så hvor dypt de sørget, lot han «tårene strømme». (**Les Johannes 11:32–35.**) Han gråt ikke fordi han hadde mistet en nær venn. Han visste jo at han skulle oppreise Lasarus fra døden. Han gråt fordi han forsto og lot seg berøre av hvor vondt hans kjære venner hadde det.

¹³ Det er oppmuntrende for oss å lære om Jesu samfølelse, og vi elsker ham for den måten han behandlet andre på. (1. Pet 1:8) Vi er glad for å vite at han nå hersker som Konge i Guds rike, og at han snart skal gjøre slutt på all nød og lidelse. Jesus er den som er best i stand til å hjelpe menneskene til å få leget de sårene som Satans styre har påført dem. Han vet av egen erfaring hvordan det er å være menneske. Vi er virkelig heldige som har en Hersker som «kan vise medfølelse med oss i våre svakheter». – Hebr 2:17, 18; 4:15, 16.

FØLG JEHOVAS OG JESU EKSEMPEL

¹⁴ Når vi tenker over Jehovas og Jesu

12. Hvordan viser Johannes 11:32–35 at Jesus hadde samfølelse med Marta og Maria?

13. Hvordan er det til oppmuntring for oss å vite om Jesu samfølelse?

14. Hva føler vi oss motivert til å gjøre, i tråd med oppfordringen i Efeserne 5:1, 2?

eksempel, blir vi motivert til selv å prøve å vise større samfølelse. (**Les Efeserne 5:1, 2.**) Vi kan ikke lese hjerter, slik de kan. Men vi kan prøve å forstå andres følelser og behov. (2. Kor 11:29) I motsetning til egoistiske mennesker rundt oss går vi inn for å tenke «ikke bare på [vårt] eget beste, men også på andres». – Fil 2:4.

¹⁵ Spesielt de eldste trenger å vise samfølelse. De vet at de skal avlegge regnskap for hvordan de behandler de brødrene og søstrene de er betrodd omsorgen for. (Hebr 13:17) For å kunne hjelpe dem må de være forståelsesfulle. Hvordan kan de eldste vise samfølelse?

¹⁶ En eldste som har samfølelse, bruker tid sammen med brødrene og søstrene. Han stiller spørsmål og lytter oppmerksomt og tålmodig. Dette er særlig viktig hvis en bror eller søster som ønsker å fortelle om sine tanker og følelser, strever med å finne de rette ordene. (Ordsp 20:5) Når en eldste villig bruker tid sammen med brødrene og søstrene, blir tilliten, vennskapet og kjærligheten mellom dem styrket. – Apg 20:37.

¹⁷ Mange brødre og søstre sier at den egenskapen de setter størst pris på hos de eldste i menigheten, er at de bryr seg om andres følelser. Hvorfor? «Det gjør det lettere å snakke med dem, for du vet at de vil forstå deg», sier Adelaide. Hun legger til: «Du kan merke at de har samfølelse, ved den måten de reagerer på når du snakker med dem.» En bror sier med

15. Spesielt hvem trenger å vise samfølelse?

16. Hva gjør en eldste som har samfølelse, og hvorfor er dette viktig?

17. Hva sier mange brødre og søstre at de setter størst pris på hos de eldste? Nevn et eksempel.

Menighetene våre trives når vi viser samfølelse

(Se avsnittene 15–19)

I menigheter over hele verden vil du finne mange eksempler på at Jehovas vitner har omtanke for hverandre. Hvilke eksempler på samfølelse ser du her?

Hvordan kan du bidra
til en kjærlig atmosfære
i menigheten din?

takknemlighet: «Jeg så at en av de eldste fikk tårer i øynene da han fikk høre om den situasjonen jeg var i. Det synet kommer jeg aldri til å glemme.» – Rom 12:15.

¹⁸ De eldste er naturligvis ikke de eneste som bør vise samfølelse. Vi kan alle sammen utvikle denne egenskapen. Hvordan? Prøv å forstå hva familiemedlemmer og trosfeller gjennomgår. Vis interesse for tenåringsene i menigheten og også for de syke, de eldre og dem som har mistet noen de var glad i. Spør dem hvordan det går. Hør godt etter når de forteller deg hvordan de har det. La dem merke at du har forståelse for de utfordringene de har. Tilby deg å hjelpe dem på de måtene du kan. Når vi gjør dette, viser vi ekte kjærlighet i handling. – 1. Joh 3:18.

¹⁹ Vi må være fleksible når vi prøver å hjelpe andre. Hvorfor? Fordi ikke alle reagerer likt på vanskeligheter. Noen vil gjerne snakke, mens andre er mer reser-

18. Hvordan kan vi utvikle samfølelse?

19. Hvorfor må vi være fleksible når vi prøver å hjelpe andre?

verte. Vi vil gjerne tilby hjelp, men vi bør unngå å stille spørsmål som er for personlige. (1. Tess 4:11) Når andre åpner seg, kan det være at vi ikke alltid er enig i det de sier. Men vi må være klar over at det er slik **de** føler det. Vi ønsker å være raske til å høre og sene til å tale. – Matt 7:1; Jak 1:19.

²⁰ I tillegg til å vise samfølelse i menigheten ønsker vi å gjøre det i tjenesten. Hvordan kan vi vise denne vakre egenskapen når vi hjelper andre til å bli disipler? Det skal vi drøfte i den neste artikkelen.

20. Hva skal vi drøfte i den neste artikkelen?

BILDEBESKRIVELSER Side 18: På møtene i Rikets sal har vi mange muligheter til å glede oss over et varmt fellesskap. Vi ser (1) en eldste som har en hyggelig prat med en ung forkynner og moren hans, (2) en far og datteren hans som hjelper en eldre søster ut til bilen, og (3) to eldste som hører oppmerksomt på en søster som søker råd hos dem.

HVA SVARER DU?

■ Hvordan har Jehova vist omtanke for andres følelser?

■ Hvordan viste Jesus omtanke for andres følelser?

■ Hvordan kan vi vise samfølelse?

SANG 70

Finn ut hvem som
fortjener det

INTRODUKSJON

Når vi viser samfølelse, kan vi øke vår glede i tjenesten og ofte også få bedre resultater. Hvorfor er det slik? I denne artikkelen skal vi se på hva vi kan lære av Jesu eksempel, og vi skal også se på fire konkrete måter vi kan vise samfølelse på i forkynnelsesarbeidet.

Vis samfølelse i tjenesten

«Han syntes inderlig synd på dem ... Og han begynte å lære dem mange ting.» – MARK 6:34.

EN AV de mest hjertevarmende sidene ved Jesu personlighet er hans evne til å forstå de utfordringene vi ufullkomne mennesker møter. Da Jesus var på jorden, gledet han seg med dem som gledet seg, og gråt med dem som gråt. (Rom 12:15) Han ble for eksempel «jublende glad» da 70 disipler kom glade tilbake etter en vellykket forkynnelseskampanje. (Luk 10:17–21) På den annen side «sukket han inni seg og ble sterkt berørt» da han så hvordan andre sørget over at Lasarus var død. – Joh 11:33.

² Hva var det som gjorde at Jesus, som var fullkommen, kunne vise syndige mennesker så stor medfølelse og forståelse? Framfor alt det at han elsket mennesker. Som nevnt i den forrige artikkelen var han «spesielt glad i menneskene». (Ordsp 8:31) Denne kjærligheten motiverte ham til å bli godt kjent med den måten mennesker tenker på. Apostelen Johannes forklarer: «Han visste selv hva som bodde i hvert menneske.» (Joh 2:25) Folk merket at han brydde seg om dem, noe som bidro til at de reagerte positivt på budskapet om Riket. Jo mer vi utvikler lignende følelser for folk, jo bedre vil vi kunne utføre vår tjeneste. – 2. Tim 4:5.

³ Apostelen Paulus visste at han var forpliktet til å forkynde, og vi vet at det samme gjelder oss. (1. Kor 9:16) Men hvis vi har samfølelse, vil vi se på vår tjeneste som noe mer enn bare en plikt. Vi vil vise at vi bryr oss om mennesker, og at vi gjerne vil hjelpe dem. Vi vet at «det er større

1. Hva er en av de mest hjertevarmende sidene ved Jesu personlighet? Forklar.

2. Hva var det som gjorde at Jesus kunne vise mennesker samfølelse?

3, 4. (a) Hvordan vil vi se på tjenesten hvis vi har samfølelse? (b) Hva skal vi se på i denne artikkelen?

lykke ved å gi enn ved å få». (Apg 20:35)
Jo mer vi har dette i tankene når det gjelder tjenesten, jo bedre vil vi like den.

⁴ I denne artikkelen skal vi se på hvordan vi kan vise samfølelse i tjenesten. Først skal vi se på hva vi kan lære av hvordan Jesus viste samfølelse. Så skal vi drøfte fire måter vi kan følge hans eksempel på. – 1. Pet 2:21.

JESUS VISTE SAMFØLELSE I TJENESTEN

⁵ La oss se på et eksempel på hvordan Jesus viste samfølelse. En gang hadde Jesus og disiplene vært så opptatt med å forkynne det gode budskap at de ikke engang hadde hatt tid til å spise, og de var slitne. Så Jesus bestemte seg for å ta disiplene med til et øde sted der de kunne være for seg selv og hvile seg litt. Men en stor folkemengde skyndte seg til det ste-

5, 6. (a) Hvem viste Jesus samfølelse med?
(b) Hvorfor syntes Jesus synd på dem han forkynte for, slik det var forutsagt i Jesaja 61:1, 2?

det som Jesus og disiplene dro til, og kom dit før dem. Hvordan reagerte Jesus da han kom fram og så folkemengden? «Han syntes inderlig synd¹ på dem, for de var som sauer uten en gjeter. Og han begynte å lære dem mange ting.» – Mark 6:30–34.

⁶ Hvorfor syntes Jesus synd på disse menneskene? Han hadde samfølelse med dem fordi «de var som sauer uten en gjeter». Kanskje han så at noen av dem var fattige, og visste at de måtte jobbe lange dager for å forsørge familien sin. Andre sørget kanskje over tapet av en de var glad i. Jesus kunne sannsynligvis kjenne seg igjen i deres situasjon. Som nevnt i den forrige artikkelen hadde han kanskje opplevd noe av dette selv. Jesus hadde omtanke for andre, og han følte seg motivert til å trøste dem med et godt budskap. – **Les Jesaja 61:1, 2.**

¹ **ORDFORKLARING:** Å synes synd på noen, eller å ha medlidenhet med noen, vil si å føle med noen som opplever lidelse, sorg, motgang eller lignende. Medlidenhet kan motivere en person til å gjøre det han kan for å hjelpe noen.

Samfølelse motiverte Jesus til å forkynne et trøsterikt budskap

(Se avsnittene 5 og 6)

⁷ Hva lærer vi av Jesu eksempel? I likhet med Jesus er vi omgitt av mennesker som er «som sauer uten en gjeter». De sliter med mange problemer. Vi har det de trenger – budskapet om Guds rike. (Åp 14:6) Som Jesus forkynner vi det gode budskap fordi vi har «medfølelse med de svake og de fattige». (Sal 72:13) Vi bryr oss om mennesker, og vi ønsker å gjøre noe for å hjelpe dem.

HVORDAN VI KAN VISE SAMFØLELSE

⁸ Hva kan hjelpe oss til å vise samfølelse med dem vi forkynner for? Vi ønsker å sette oss i deres sted og å behandle dem slik vi selv ville like å bli behandlet.¹ (Matt 7:12) Vi skal nå se på fire konkrete måter vi kan gjøre dette på. For det første: **Tenk over hvilke behov den enkelte har.** Når vi forkynner det gode budskap, har vi en rolle som ligner på den en lege har. En god lege vurderer hvilke behov den enkelte pasient har. Han stiller spørsmål og hører godt etter når pasienten beskriver tilstanden sin eller symptomene sine. I stedet for å anbefale den første behandlingen han kommer på, gjør han kanskje ytterligere undersøkelser for å fastslå hva problemet er, før han tilbyr den rette behandlingen. På lignende måte bør ikke vi prøve å bruke en og samme metode overfor alle vi møter i tjenesten. Vi bør heller prøve å ta i betraktning den enkeltes omstendigheter og synspunkter.

⁹ Når du treffer en person i tjenesten, så

¹ Se artikkelen «Følg den gyldne regel i tjenesten» i Vakt-tårnet for 15. mai 2014.

7. Hvordan kan vi følge Jesu eksempel?

8. Hva er en av de måtene vi kan vise samfølelse på i tjenesten? Illustrer.

9. Hva bør vi ikke gå ut fra? Forklar.

Tenk over hvilke behov den enkelte har
(Se avsnittene 8 og 9)

ikke gå ut fra at du vet hvordan omstendighetene hans er, eller hva han tror, og hvorfor han tror det. (Ordsp 18:13) Still i stedet taktfulle spørsmål for å få vite litt om ham og hva han mener. (Ordsp 20:5) Hvis det blir sett på som passende i din kultur, så still spørsmål om jobben hans, familien hans, bakgrunnen hans og synspunktene hans. Når vi får andre til å uttale seg, lar vi dem i virkeligheten fortelle oss hvorfor de trenger det gode budskap. Og når vi vet det, kan vi vise dem samfølelse og gi dem den spesifikke hjelpen de trenger, i tråd med Jesu eksempel. – Jevnfør 1. Korinter 9:19–23.

¹⁰ For det andre: **Prøv å forestille deg hvordan livet deres kanskje er.** Til en viss grad kan vi sette oss inn i den situasjonen de er i. Vi er jo ikke immune mot de problemene som alle ufullkomne mennesker møter. (1. Kor 10:13) Vi vet

10, 11. På hvilken annen måte kan vi vise samfølelse, i harmoni med 2. Korinter 4:7, 8? Nevn et eksempel.

Forestill deg hvordan livet til en
du forkynner for, kanskje er
(Se avsnittene 10 og 11)

For noen kan det ta tid å gjøre åndelige framskritt
(Se avsnittene 12 og 13)

at livet i den verden vi lever i, kan være veldig vanskelig. Det er bare med Jehovas hjelp vi holder ut. **(Les 2. Korinther 4:7, 8.)** Men tenk på dem som ikke har et nært vennskap med Jehova. Det må være veldig vanskelig for dem å leve i denne verden uten hans hjelp. I likhet med Jesus synes vi synd på dem, og vi ønsker å gi dem «et godt budskap om noe bedre». – Jes 52:7.

¹¹ Tenk over hva en bror som heter Sergej, erfarte. Før han lærte sannheten, var han veldig innesluttet. Han hadde vanskelig for å uttrykke seg. Med tiden tok han imot tilbudet om et bibelstudium. «Gjennom bibelstudiet lærte jeg at de kristne er forpliktet til å fortelle andre om sin tro», forteller han og legger til: «Jeg var helt sikker på at dette var noe jeg aldri ville klare å gjøre.» Men han tenkte på dem som ennå ikke hadde hørt om sannheten, og han forestilte seg hvor vanskelig livet deres måtte være, siden de ikke

kjente Jehova. Han sier: «Det nye jeg lærte, ga meg stor glede og indre fred. Jeg forsto at andre også trengte å få høre om disse sannhetene.» Etter hvert som Sergej utviklet større samfølelse, fikk han også større mot til å forkynne. Han forteller: «Til min store overraskelse ga det meg faktisk større selvtillit å snakke med andre om Bibelen. Dessuten bidro det til å styrke meg i min nye tro.»¹

¹² For det tredje: **Vær tålmodig med dem du underviser.** Husk at de kanskje aldri har tenkt over bibelske sannheter som vi kjenner veldig godt. Og mange føler seg sterkt knyttet til trosoppfatningene sine. De ser kanskje på sine religiøse oppfatninger som noe som gir dem tilhørighet til familien sin, kulturen sin og lokalsamfunnet. Hvordan kan vi hjelpe dem?

¹ Se Vakttårnet for 1. august 2011, sidene 21 og 22.

12, 13. Hvorfor må vi være tålmodige med dem vi underviser i tjenesten? Illustrer.

¹³ Tenk over denne sammenligningen: Hva skjer når en gammel bro som er i dårlig stand, må erstattes av en ny? Ofte blir det bygd en ny bro mens den gamle fortsatt er i bruk. Når den nye broen er på plass, kan den gamle rives. Det er på lignende måte når noen skal gi slipp på oppfatninger som de har hatt lenge, og som de har satt stor pris på. De er ikke klare for å gi slipp på de gamle oppfatningene sine før vi har hjulpet dem til å bygge opp en sterk verdsettelse av bibelske sannheter som er nye for dem. Det kan ta tid å hjelpe folk til å gjøre slike forandringer. – Rom 12:2.

¹⁴ Hvis vi er tålmodige med dem vi snakker med i tjenesten, vil vi ikke forvente at de forstår eller godtar Bibelens sannhet første gang de hører den. Samfølelse motiverer oss til å hjelpe dem til å tenke over hva Bibelen sier, over en viss tid. La oss

14, 15. Hvordan kan vi hjelpe dem som vet lite eller ingenting om håpet om evig liv på en paradisisk jord? Nevn et eksempel.

En liten vennlig handling, for eksempel det å sende et oppmuntrende brev, kan gjøre mye godt
(Se avsnittene 16 og 17)

for eksempel se på hvordan vi kan resonnere med en person rundt håpet om evig liv på en paradisisk jord. Mange vet lite eller ingenting om denne læren. De tror kanskje at døden er slutten på alt. Eller de tror kanskje at alle gode mennesker kommer til himmelen. Hvordan kan vi hjelpe dem?

¹⁵ En bror forteller om en framgangsmåte som han synes fungerer bra. Først leser han 1. Mosebok 1:28. Så spør han beboeren hvor og under hvilke forhold Gud ville at menneskene skulle leve. De fleste svarer: «På jorden, under gode forhold.» Deretter leser broren Jesaja 55:11 og spør om Gud har forandret sin hensikt. Ofte svarer beboeren nei. Til slutt leser broren Salme 37:10, 11 og spør hvordan menneskehetens framtid kommer til å bli. Ved å resonnere ut fra Bibelen på denne måten har han hjulpet mange til å forstå at Gud fortsatt vil at gode mennesker skal få leve evig i et paradys på jorden.

¹⁶ For det fjerde: **Vær på utkikk etter måter å vise omtanke på i praksis.** Har vi for eksempel ringt på hos en beboer på et tidspunkt som passer dårlig for ham? Vi kan be om unnskyldning for at vi kom på et ubeleilig tidspunkt, og tilby oss å komme tilbake senere. Hva om en beboer trenger litt hjelp med noe? Hva om for eksempel en som er nødt til å holde seg hjemme, trenger at noen gjør et ærend for ham? I slike tilfeller er vi kanskje i stand til å hjelpe. – **Les Ordspråkene 3:27.**

¹⁷ En søster opplevde at selv noe som kunne virke som en liten handling, førte

16, 17. På hvilke måter kan vi vise samfølelse i praksis, i samsvar med Ordspråkene 3:27? Nevn et eksempel.

til noe positivt. Hun skrev et medfølende brev til en familie som hadde mistet et barn. I brevet siterte hun noen trøstende ord fra Bibelen. Hvordan reagerte familien? Den sørgende moren skrev tilbake: «Jeg hadde det helt forferdelig i går. Du aner ikke hvor godt det var for oss å få brevet ditt. Jeg kan ikke få takket deg nok, og jeg finner ikke ord for å beskrive hvor mye brevet betydde for oss. Jeg leste det sikkert minst 20 ganger i går. Det var utrolig vennlig, omsorgsfullt og trøstende. Tusen hjertelig takk!» Det er ingen tvil om at det kan føre til noe godt når vi setter oss inn i situasjonen til dem som har det vanskelig, og så gjør noe for å hjelpe dem.

HA ET BALANSERT SYN PÅ DIN ROLLE

¹⁸ Vi ønsker naturligvis å ha et balansert syn på den rollen vi har i tjenesten. Vi kan være med på å hjelpe andre til å lære om Gud, men vi har ikke den viktigste rollen.

18. Hvilket balansert syn ønsker vi å ha, i tråd med 1. Korinter 3:6, 7?

(Les 1. Korinter 3:6, 7.) Det er Jehova som drar mennesker. (Joh 6:44) Og om en person vil reagere positivt på det gode budskap eller ikke, avhenger til syvende og sist av hans eller hennes hjertetilstand. (Matt 13:4–8) Husk at de fleste ikke tok imot budskapet når Jesus forkynte – og han var den største Lærer som noen gang har levd! Vi bør derfor ikke bli motløse hvis mange av dem vi prøver å hjelpe, ikke reagerer positivt.

¹⁹ Det at vi viser samfølelse i tjenesten, fører mye godt med seg. Vi blir mer glad i forkynnelsesarbeidet. Vi erfarer lykken ved å gi. Og vi gjør det lettere for dem som har «den rette innstillingen», å ta imot det gode budskap, 'slik at de kan få evig liv'. (Apg 13:48) «La oss derfor, så lenge vi har mulighet, gjøre godt mot alle.» (Gal 6:10) Da opplever vi den gleden det gir å bringe ære til vår himmelske Far. – Matt 5:16.

19. Hvilke gode ting fører det til når vi viser samfølelse i tjenesten?

HVA SVARER DU?

- Hvorfor er det viktig at vi viser samfølelse i tjenesten?
- Hvordan var Jesus et godt eksempel når det gjelder å vise samfølelse i tjenesten?
- På hvilke konkrete måter kan vi vise samfølelse i forkynnelsesarbeidet?

GODHET

Hvordan utvikle denne egenskapen?

KJÆRLIGHET

GLEDE

FRED

TÅLMODIGHET

VENNLIGHET

GODHET

TRO

MILDHET

SELVKONTROLL

VI ØNSKER naturlig nok alle sammen å bli sett på som gode mennesker. Men i dagens verden er det en utfordring å vise godhet. Mange rundt oss er «uten kjærlighet til det som er godt». (2. Tim 3:3) Det kan være at de har sin egen standard for hva som er rett og galt, og at den i virkeligheten «sier at godt er ondt og ondt er godt». (Jes 5:20) Det kan også være at det er vanskelig for oss å vise godhet på grunn av bakgrunnen vår. Dessuten er vi alle ufullkomne. Vi føler det kanskje på samme måte som en søster som selv om hun har tjent Jehova i flere tiår, sier: «Jeg synes det er vanskelig å tro at jeg kan være et godt menneske.»

Heldigvis kan vi alle utvikle godhet! Denne egenskapen er et produkt av Guds hellige ånd, og hans ånd er sterkere enn en hvilken som helst ytre eller indre hindring vi måtte møte. La oss se litt nærmere på egenskapen godhet og på hvordan vi kan vise den i større grad.

HVA ER GODHET?

Enkelt sagt er godhet det å være god. En som er god, har høy moral, er edel og viser menneskekjærlighet. Det er ingenting dårlig eller råttent forbundet med godhet. Godhet er en aktiv, positiv egenskap som kommer til uttrykk ved gode og hjelpsomme handlinger.

Du har sikkert sett at noen er flinke til å gjøre gode ting for familie og venner, men bør godheten stoppe der? Det er riktignok begrenset hvor mye godt vi er i stand til å

gjøre, for som Bibelen sier, finnes det «ikke noe rettferdig menneske på jorden som alltid gjør godt og aldri synder». (Fork 7:20) Paulus innrømmet ærlig: «Jeg vet at i meg, det vil si i min ufullkomne kropp, bor det ikke noe godt.» (Rom 7:18) Det er derfor fornuftig å gå til Kilden til godhet hvis man ønsker å utvikle denne egenskapen.

«JEHOVA ER GOD»

Jehova Gud fastsetter normen for hva som er godt. Vi leser om ham: «Du er god, og alt du gjør, er godt. Lær meg dine forskrifter.» (Sal 119:68) La oss se på de to aspektene ved Jehovas godhet som er nevnt i dette verset.

Jehova er god. Godhet er en uatskillelig del av Jehovas personlighet. Tenk på hva som skjedde da Jehova sa til Moses: «Jeg skal la all min godhet gå forbi ditt ansikt.» Mens Jehovas herlighet – deriblant hans godhet – gikk forbi Moses, hørte han disse ordene: «Jehova, Jehova er en barmhjertig og medfølende Gud, sen til vrede og rik på lojal kjærlighet og sannhet. Han viser lojal kjærlighet mot tusener og tilgir urette handlinger og overtredelser og synd, men han kommer ikke til å la den skyldige slippe straff.» (2. Mos 33:19; 34:6, 7) Vi kan derfor trekke den konklusjon at godhet reflekteres i alle sider ved Jehovas personlighet. Selv om Jesus var tvers igjennom god, framhevet han Jehovas godhet ved å si: «Det er bare én som er god – det er Gud.» – Luk 18:19.

Alt Jehova gjør, er godt. «Jehova er god mot alle, og alt han gjør, vitner om hans barmhjertighet.» (Sal 145:9) Jehovas godhet er upartisk – han gir alle mennesker liv og det de trenger for å opprettholde livet. (Apg 14:17) Han viser også godhet når han tilgir oss. Salmisten skrev: «Du, Jehova, er god og tilgir villig.» (Sal 86:5) Vi kan være sikre på at Jehova «ikke [vil] holde noe godt tilbake fra dem som bevarer sin integritet». – Sal 84:11.

«LÆR Å GJØRE DET SOM ER GODT»

Siden vi er skapt i Guds bilde, har vi potensial til å være gode mennesker og gjøre godt. (1. Mos 1:27) Men som Guds Ord sier, må vi likevel 'lære å gjøre det som er godt'. (Jes 1:17) Hvordan kan vi så utvikle denne fine egenskapen? Vi skal se på tre måter vi kan gjøre det på.

For det første kan vi **be om hellig ånd**, for «åndens frukt» innbefatter ekte godhet. (Gal 5:22) Ja, Guds ånd kan hjelpe oss til å elske det som er godt, og ta avstand fra det som er ondt. (Rom 12:9) Bibelen sier at Jehova kan styrke oss så vi «alltid kan gjøre og si det som er godt». – 2. Tess 2:16, 17.

For det andre bør vi **lese Guds inspirerte**

Ord. Når vi gjør det, kan Jehova lære oss «hele den gode vei» og gjøre oss «utrustet til all god gjerning». (Ordsp 2:9; 2. Tim 3:17) Når vi leser Bibelen og mediterer over det vi leser, fyller vi hjertet vårt med gode ting om Gud og hans vilje. Det er som om vi fyller en skattkiste med gode og verdifulle ting som kan være til hjelp for oss senere. – Luk 6:45; Ef 5:9.

For det tredje bør vi prøve å gjøre vårt beste for å **'etterligne det som er godt'**. (3. Joh 11) I Bibelen leser vi om mange vi kan etterligne når det gjelder godhet. De beste eksemplene er selvfølgelig Jehova og Jesus. Men Bibelen forteller også om andre gode eksempler. To av dem er Tabita og Barnabas. (Apg 9:36; 11:22–24) Merk deg det som står om hva de gjorde for å hjelpe andre, og tenk over hvordan du selv kan ta initiativet til å gjøre noe for noen i familien eller menigheten din. Legg også merke til hva det er at Tabita og Barnabas var kjent for å være gode mennesker, førte til for dem. I likhet med dem vil du få mye igjen for å vise godhet.

I tillegg til å tenke på noen som var gode eksempler i fortiden, kan vi merke oss personer i dag som gjør godt. Ta for eksempel de

Vi ser beviser for Jehovas godhet i skaperverket

eldste som arbeider hardt i menigheten, og som «elsker godhet». Tenk også på trofaste søstre som i ord og gjerning 'lærer andre det som er godt'. (Tit 1:8; 2:3) En søster som heter Roslyn, forteller: «Venninnen min gjør mye for å hjelpe og oppmuntre andre i menigheten. Hun tenker på den situasjonen de er i, og gir dem ofte små gaver eller gir dem praktisk hjelp. Jeg ser på henne som et virkelig godt menneske.»

Jehova oppfordrer sitt folk til å 'søke det gode'. (Am 5:14) Når vi gjør det, vil vi både få kjærlighet til det som er godt i Jehovas øyne, og få større motivasjon til å gjøre det gode.

Vi ønsker å være gode og å gjøre det som er godt

Vi trenger ikke å tenke at vi for å vise godhet må gjøre noe stort eller imponerende for andre. For å illustrere det: Maler en kunstmaler et portrett med bare ett eller to store penselstrøk? Nei, det må mange små penselstrøk til. På lignende måte kan vår godhet komme til uttrykk gjennom mange små hjelpsomme handlinger.

Bibelen oppfordrer oss til å «være klare til å gjøre alt som er godt». (Tit 3:1; 2. Tim 2:21) Når vi er våkne for hvordan andre har det, kan vi kanskje se hvordan vi kan «gjøre det som gleder våre medmennesker og er godt for dem, så de blir bygd opp». (Rom 15:2; Ordsp 3:27) Vi kan for eksempel be noen hjem til oss til hyggelig samvær og kanskje et enkelt måltid. Hvis vi vet om at en person er syk, kan vi sende ham et kort, besøke ham eller ringe til ham. Ja, vi kan finne mange anledninger til å si gode ting «som er oppbyggende, alt etter hva det er behov for, så det kan bli til nytte for dem som hører på». – Ef 4:29.

I likhet med Jehova ønsker vi å gjøre godt mot alle. Vi gjør derfor ikke forskjell på folk. Det viser vi blant annet ved å forkynne det gode budskap om Riket for alle. Som Jesus befalte, prøver vi å gjøre godt også mot dem som ser ut til å hate oss. (Luk 6:27) Det er aldri galt å være vennlig og å gjøre godt mot andre, for «mot slike ting finnes det ingen lov». (Gal 5:22, 23) Ved å ha god oppførsel til tross for motstand eller prøvelser kan vi gjøre andre interessert i sannheten, og vi ærer Gud. – 1. Pet 3:16, 17.

BELØNNET FOR VÅR GODHET

«En god mann vil bli belønnet for det han gjør.» (Ordsp 14:14) Hva er noen av de måtene vi blir belønnet på for vår godhet? Når vi er gode mot andre, er det mer sannsynlig at de vil behandle oss godt til gjengjeld. (Ordsp 14:22) Og selv om de ikke skulle gjøre det, kan det at vi fortsetter å gjøre gode gjerninger, i det minste føre til at de blir mildere stemt. – Rom 12:20, fotn.

Det er mange som har erfart at det lønner seg å gjøre det som er godt, og å vende seg bort fra det som er ondt i Guds øyne. En av dem er Nancy, som forteller: «Som ung var jeg dumdristig, umoralsk og respektløs. Men da jeg lærte om Guds normer for hva som er godt, og fulgte dem, begynte jeg å føle meg lykkeligere. Nå har jeg verdighet og selvrespekt.»

Den viktigste grunnen til at vi bør utvikle egenskapen godhet, er at det gleder Jehova. Selv om mange ikke ser hva vi gjør, ser Jehova det. Han vet om hver eneste god gjerning vi gjør, og hver eneste god tanke vi tenker. (Ef 6:7, 8) Hvordan belønner han oss? «Den som er god, blir godkjent av Jehova.» (Ordsp 12:2) Så la oss fortsette å utvikle godhet. Jehova lover at «den som gjør det gode, skal få herlighet, ære og fred». – Rom 2:10.

Jehova setter pris på ditt «amen»

JEHOVA setter pris på vår tilbedelse. Han 'følger med og lytter' når hans tjenere lovpriser ham, uansett hvor liten handlingen er. (Mal 3:16) Tenk for eksempel på et ord vi sannsynligvis har sagt utallige ganger: ordet «amen». Setter Jehova pris på at vi sier dette lille ordet? Ja, det gjør han! For å forstå hvorfor skal vi se på hva dette ordet betyr, og hvordan det blir brukt i Bibelen.

«HELE FOLKET SKAL SI: 'AMEN!'»

Ordet «amen» betyr «la det skje; la det være slik», eller «sannelig; i sannhet». Det kommer fra et hebraisk rotord som betyr «å være trofast, pålitelig». Ordet ble noen ganger brukt i juridisk sammenheng. En som avla en ed, sa «amen» for å bekrefte at det han hadde sagt, var riktig, og at han forpliktet seg til å ta konsekvensene av det. (4. Mos 5:22) Hvis man offentlig sa «amen» i en slik forbindelse, hadde man en ekstra grunn til å stå ved det man hadde sagt. – Neh 5:13.

I 5. Mosebok, kapittel 27, fortelles det om en gang da ordet «amen» ble brukt på en måte som må ha gjort et mektig inntrykk. Etter at israelittene hadde gått inn i det lovte land, skulle de samles mellom Ebal-fjellet og Garisim-fjellet for å høre Loven bli opplest. I tillegg til å høre Loven skulle de erklære

at de ville følge den. Det gjorde de ved å svare «amen!» hver gang det ble lest opp hva som ville være konsekvensen av ulydighet. (5. Mos 27:15–26) Forestill deg lyden av mange tusen menn, kvinner og barn som høylytt svarte i kor! (Jos 8:30–35) De glemte nok aldri det svaret de hadde kommet med gjentatte ganger denne dagen. Og disse israelittene holdt ord, for beretningen sier: «Israel fortsatte å tjene Jehova så lenge Josva levde, og så lenge alle de eldste som levde lenger enn Josva, var i live, de som kjente til alt det Jehova hadde gjort for Israel.» – Jos 24:31.

Også Jesus brukte ordet «amen» for å bekrefte at noe som ble sagt, var sant. Men han gjorde det på en spesiell måte. I stedet for å bruke det som svar *etter* en uttalelse sa han «amen» (oversatt med «i sannhet») *før* han

sa noe som var sant og pålitelig, og noen ganger gjentok han ordet ved å si «amen amen». (Matt 5:18; Joh 1:51) På den måten forsikret han dem som hørte på, om at det han sa, var helt sant. Jesus kunne snakke med en slik sikkerhet fordi han var den som hadde fått myndighet til å oppfylle alle Guds løfter. – 2. Kor 1:20; Åp 3:14.

«FOLKET SA: 'AMEN!' OG DE LOVPRISTE JEHOVA»

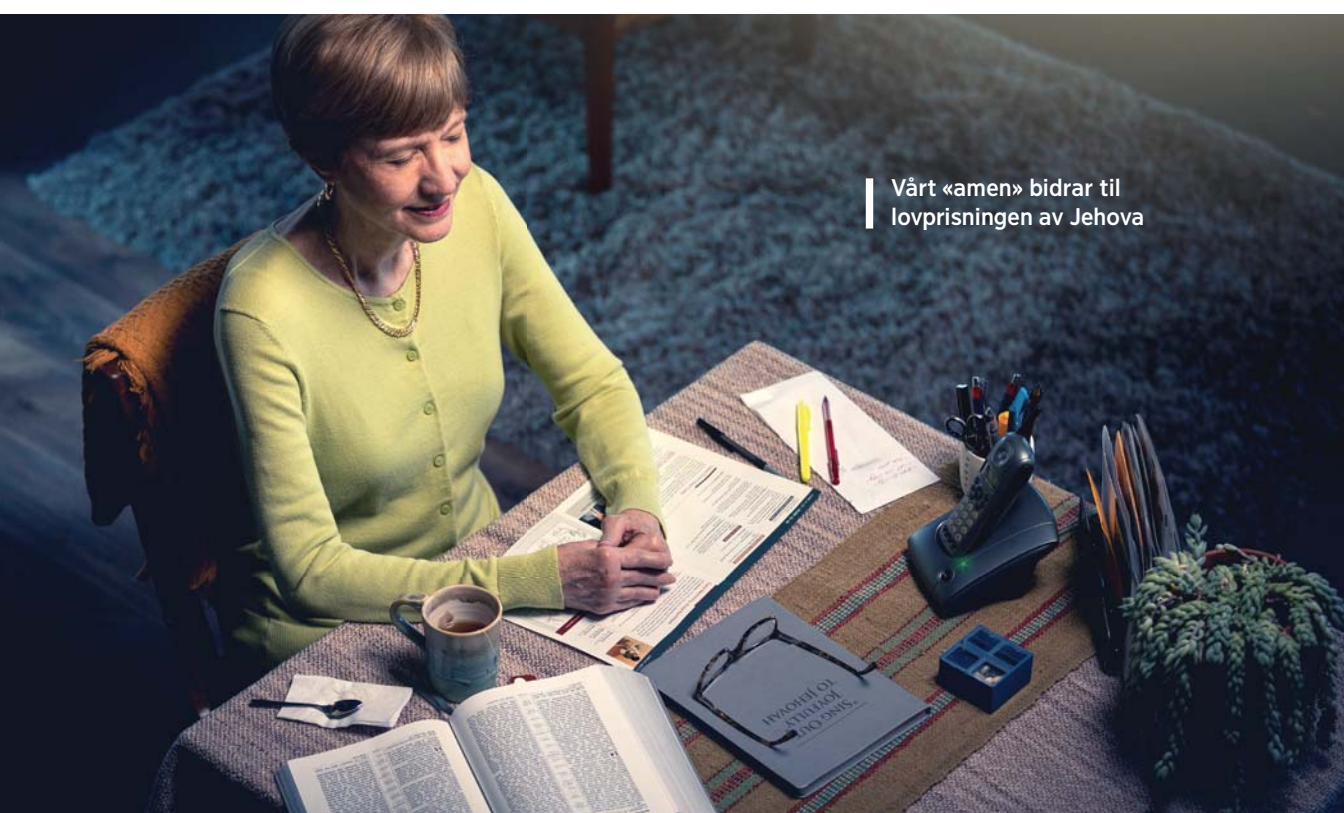
Israelittene sa også «amen» når de lovpriste Jehova og ba til ham. (Neh 8:6; Sal 41:13) Ved å si ordet etter en felles bønn viste de som lyttet, at de så på den som en bønn som også var fra dem. På den måten kunne alle som var til stede, delta, noe som økte gleden over den åndelige anledningen. Ta for eksempel den gangen da kong David førte Jehovas ark til Jerusalem. Under feiringen som fulgte, ble det sunget en inderlig takkesang til Jehova som David hadde skrevet, og som vi finner i 1. Krønikebok 16:8–36. Ordene

hans gjorde så sterkt inntrykk på dem som var til stede, at «hele folket sa: 'Amen!', og de lovpriste Jehova». Ja, det samstemte svaret deres bidro til den store gleden denne dagen.

De kristne i det første århundre brukte også ordet «amen» når de lovpriste Jehova. Ordet er ofte brukt i brevene i De kristne greske skrifter. (Rom 1:25; 16:27; 1. Pet 4:11) Åpenbaringsboken omtaler også åndeskapninger i himmelen som gir ære til Jehova ved å si: «Amen! Lovpris Jah!» (Åp 19:1, 4) De første kristne sa vanligvis «amen» etter bønner som ble bedt på møtene deres. (1. Kor 14:16) Men det var ikke et ord de skulle si automatisk, uten å tenke over det.

HVORFOR DITT «AMEN» ER AV BETYDNING

Nå som vi har fått litt bakgrunnsinformasjon om ordet «amen», forstår vi bedre hvorfor det gir mening å bruke det når vi avslutter en bønn. Når vi sier «amen» i slutten av en bønn vi selv ber, viser vi at vi virkelig mener

Vårt «amen» bidrar til
lovprisningen av Jehova

BØR DU ALLTID SI «AMEN»?

Å si «amen» er ikke noe vi tar lett på. Men hva om en som ber en bønn vi lytter til, uttrykker seg på en måte som ikke er helt riktig? Bør vi la være å si «amen»? Ikke nødvendigvis. Jehova er jo klar over at vi alle sier noe feil, og han overser det. Så i stedet for å være altfor kritiske vil vi fokusere på ånden i det som er sagt, og da føler vi kanskje at vi kan si «amen».

På den annen side sier vi ikke «amen», verken høyt eller inni oss, til en bønn som blir bedt av en som ikke tjener Jehova. Hva om vi er til stede når det blir bedt en slik bønn? Det kan for eksempel være at vi er til stede ved et arrangement der en person skal be en bønn på vegne av dem som er der. Eller det kan være at overhodet i familien vår ikke er et av Jehovas vitner og vil lede familien i bønn. Hva bør vi gjøre?

Hvis vi befinner oss i en slik situasjon, kan vi vise respekt og være stille under bønnen.

Vi vil ikke delta ved å si «amen», og vi vil heller ikke holde andre i hånden under bønnen, for det kan gi inntrykk av at vi deltar i bønnen. Vi velger kanskje å be en egen bønn inni oss, men vi vil la være å si «amen» høyt, for at andre ikke skal tro at vårt «amen» gjelder bønnen deres. Hvis de andre som er der, reiser seg, er det opp til oss å avgjøre om vi også vil reise oss. Å reise seg eller å bøye hodet er ikke en tilbedelseshandling i seg selv. Det er opp til hver enkelt kristen å avgjøre hva han mener det er best å gjøre i en slik situasjon, og ingen bør kritiseres for hva de velger å gjøre.

De situasjonene som vi har nevnt her, illustrerer ytterligere hvorfor vårt «amen» er av betydning for Jehova.

det vi har sagt. Og når vi sier «amen» – om det så bare er inni oss – etter en bønn som en annen har bedt høyt, viser vi at vi er enige i det som ble sagt i bønnen. Det er også andre grunner til at vårt «amen» er av betydning.

Det viser at vi aktivt tar del i tilbedelsen.

Vi tilber Jehova under bønn ikke bare ved å gi uttrykk for at vi er enig i det som er sagt i bønnen, men også ved den måten vi oppfører oss på under bønnen. Det at vi ønsker å si et oppriktig «amen», kan hjelpe oss til å ha riktig innstilling og til å konsentrere oss om bønnen.

Det forener oss i tilbedelsen. Når det blir bedt bønnen på møtene, er alle i menigheten konsentrert om det samme. (Apg 1:14; 12:5) Og når vi sier «amen» samtidig med våre brødre og søstre, blir vi ytterligere forent. En-

ten vi sier det inni oss eller høyt, gir vårt «amen» Jehova enda en grunn til å besvare vår felles bønn.

Vi lovpriser Jehova. Jehova legger merke til alle våre små tilbedelseshandlinger. (Luk 21:2, 3) Han ser hva som er motivet vårt, og hva som bor i hjertet vårt. Selv når vi må høre på møtene på telefon, kan vi være sikre på at Jehova legger merke til vårt ydmyke «amen». Når vi sier «amen», er vi med på menighetens felles lovprisning av Jehova.

Vårt «amen» kan kanskje virke ubetydelig, men det er det så visst ikke. Et bibelleksikon sier at Guds tjenere ved hjelp av dette ene ordet kan gi «uttrykk for sin sterke tillit, sin fulle tilslutning til det som er sagt, og sitt urokkelige håp». Måtte hvert «amen» vi sier, være til glede for Jehova. – Sal 19:14.

I DETTE NUMMERET

Studieartikkel 10	6.–12. mai	2
Er det noe som hindrer meg i å bli døpt?		
Studieartikkel 11	13.–19. mai	8
Lytt til Jehovas røst		
Studieartikkel 12	20.–26. mai	14
Vis omtanke for andres følelser		
Studieartikkel 13	27. mai–2. juni	20
Vis samfølelse i tjenesten		
Godhet – hvordan utvikle denne egenskapen?		26
Jehova setter pris på ditt «amen»		29

Denne publikasjonen er ingen salgsartikkel. Den er utgitt som et ledd i et verdensomfattende bibelsk undervisningsarbeid som blir støttet av frivillige bidrag. For å gi et bidrag kan du gå inn på donate.jw.org.

Hvis det ikke står noe annet, er bibelsitatene hentet fra *Ny verden-oversettelsen av Bibelen*.

The Watchtower (ISSN 0043-1087) March 2019

Vakttårnet (ISSN 0805-9268) utgis på norsk av Jehovas vitner.

Ansvarlig utgiver: Kåre Sæterhaug.

© 2018 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania.

Printed in Germany.

© Druck und Verlag: Wachturm Bibel- und Traktat-Gesellschaft, Selters/Ts.,

V. i. S. d. P. Manfred Steffensdorfer, Selters/Ts.

ANBEFALTE ARTIKLER PÅ JW.ORG

STÅR DET EN DESIGNER BAK?

Fruktfluens akrobatiske ferdigheter

Fruktfluer kan skifte retning på lignende måte som et jagerfly, men på brøkdelen av et sekund. Hvordan har dette lille insektet fått sine flygeferdigheter?

(Se under **HVA BIBELEN LÆRER > VITENSKAPEN & BIBELEN.**)

BIBELEN FORANDRER FOLKS LIV

Jeg hadde tilsynelatende alt jeg kunne drømme om

Stéphane var ung, suksessrik og berømt. Likevel følte han at det var noe som manglet. Hvordan fant han ekte lykke og en mening med livet?

(Se under **HVA BIBELEN LÆRER > FRED & LYKKE.**)

FORSIDEBILDET:

Jesus tar omtenkstomt en døv mann bort fra folkemengden og helbreder ham
(Se studieartikkel 12, avsnitt 11)

Gå inn på nettstedet jw.org® eller skann koden

